

Regel blev fastholdt, maatte han anse det for selvfølgeligt, at en engelsk Skibskaptajn i Krigstilsælde vilde opbringe et saadant Skib. Jeg anser det for en mindre vel overvejst Ytring, og jeg vil i Modsætning dertil kun udtale, at jeg anser det for selvfølgeligt, at ingen krigsførende Magts Skibschefer ville kunne overse de gældende Love, og for danske Skibe gælder dansk Lov. For øvrigt henviste det ærede Medlem til, at man havde den Udvej, at man kunde indføre Aktieselskabsinstitutionen for Skibsrederi i større Omfang end hidtil. Vil man føre det ud i sine Konsekvenser, ser jeg ikke, at man kan føle sig betrygget selv under den Form. Thi ogsaa i de Tilfælde vilde den Rendsgerning foreligge, at danske Skibe ejes, maatte i overvejende Grad, af Udlændinge, blot under Aktieselskabsform. Men medens nu Udvalget har troet, at der ikke var Anledning til at fastholde de Betæneligheder, som bleve gjorte gældende, saa vil jeg kun anføre, hvad der paa den anden Side taler for at fastholde den Afgørelse, som her fandt Sted ved anden Behandling. For det første er der det Hensyn, at man derigennem kan drage fremmed Kapital her ind til Støtte for Koffardifarten, og det vil vistnok erkendes at være et berettiget Hensyn. Der er et andet Hensyn, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtres, (S. Høge) gjorde gældende, idet han gav Anvisning paa, at vi i alt Fald kunde gaa over til Aktieselskabsinstitutionen. Det er ganske vist, at Folgerne af at slaa det fast, at Ejere af danske Skibe udelukkende maa være Danske, vilde føre med sig, at Partrederiinstitutionen gik over til Aktieselskabsform. Men det vil jeg, og vistnok alle de, som ere noget kendte med de lokale Skibsfartsforhold, anse for at være meget uheldigt, da Skibspartrederiet navnlig i Provinserne og særlig paa de Bladser, som i den Henseende spille nogen Rolle, maatte bortset fra Fjans, har spillet den overvejende Rolle i Skibsfarten. Dette har den store Fordel, at det holder paa et indbyrdes Tillidsforhold mellem de paa gældende Forretningsmænd, hvad et Aktieselskab aldrig vil kunne komme til at gøre i det Omfang, som i saadanne inøvære Krese, der danne et Skibspartrederi. I disse Krese har man vænnet sig til denne Ordning af Skibsfartsforholdene, og jeg er overbevist om, at man vilde i meget høj Grad beklage, dersom man af Lovgivningen blev ledet ind paa en anden Vej. Det ærede Medlem siger, det have vi nu. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at ved den ny Lovgivning, som nu foreslaas, vil der

komme et Moment til Stede, som vil forandre det nuværende i den Henseende i væsentlig Grad. Nu er det jo nemlig saaledes, at Loven siger, at Danske skulle være Ejere af danske Skibe. Loven af 13. Marts 1867 bruger just ikke Udtrykket „udelukkende“, men det maa dog antages at være Lovens Mening. Men som Skibsregistreringsloven nu praktiseres, er der ingen Tvivl om, at dens strenge Paabud, eller forholdsvis strenge Paabud under mangfoldige Former, om ikke omgaaes, saa dog anvendes paa en saadan Maade, at det ikke bliver til Hinder for, at Udlændinge faktisk vilde være Ejere af en stor Del Parter i danske Skibe. Det kommer nemlig af, at Registreringen efter den nuværende Lov kun har offentligretlig Betydning, og da det ikke spiller nogen videre Rolle for de i Skibe parttagende, om Ejendomsforholdene ere nøjagtig angivne i Søregistret, vil man ogsaa deraf kunne slutte, hvad der utvivlsomt faktisk finder Sted, nemlig at der findes opført ikke saa Ejere af Navn, som ikke ere det af Navn. Saa vi derimod den ny Søregistreringslov, der hører til det Kompleks af Love, som vi vente at kunne føre igennem i denne Samling, vil den have den Virkning, at Indregistreringen i Søregistret faar mere offentligretlig Betydning og tillige bliver Basis for Ejendomsforholdene for Skuder, for Pantstættelse af Skibe. Deraf følger altsaa med Nødvendighed, at Angivelsen til Søregistret heretter maa være fuldstændig nøjagtig. Der kan ingen formel Omgaaen af Lovens Bestemmelser finde Sted; thi den, der i Søregistret er indført som Ejer af Skibet eller en Part deri, den være nok saa lille, er Ejer, ligesom ogsaa kun han er berettiget til at disponere over Skibet eller sin partstætte det. Naar vi altsaa saa en Søregistreringslov gennemført paa denne Basis, vil man, for saa vidt man vil opretholde Partrederisystemet og give Udgang for fremmed Kapital til Anbringelse i dansk Skibsejendom, være henvist til, at opgive Partrederiet og gaa over til Aktieselskaber. Jeg vil gøre ærede Medlemmer opmærksom paa den Virkning, som altsaa dels denne Lov, dels den dermed i Forbindelse staaende Søregistreringslov, vil medføre paa dette Omraade, og jeg gentager, jeg er overbevist om, at man i de interesserede Krese i meget høj Grad vilde beklage, om Lovgivningen drev Udviklingen bort fra Partrederisystemet. Jeg skal derfor anbefale, at vi blive ved den Affattelse af Lovforlaget, hvori det foreligger fra anden Behandling, altsaa stemme mod Ændringsforslaget under Nr. 1.

Maa jeg endnu føje en Bemærkning til